

Full produksjon

Eilert Ringdal

Forhandlingssjef i Psykologforeningen

Jeg er bare nødt til å jobbe enkelte kvelder for å være ajour med alt papirarbeidet, journaler etc. Sjefen forventer at jeg har fylt dagene med klientavtaler og møter, uten tid nok til alt det skriftlige. Vi på poliklinikken har tradisjon for å avspasere denne kveldsjobbingen time for time, men det har vi visstnok ikke rett på egentlig – og overtidsbetaling er helt uaktuelt. Kan dette være riktig?

Lei

Det er en vanlig situasjon du her beskriver. Du har ikke rett på overtidsbetaling, fordi din sjef ikke har pålagt deg overtiden på kvelden. Du bestemmer selv at det er nødvendig å jobbe, og da har du ikke rett på overtidsbetaling. Det høres ut som dere har en fast arbeidstid, men at dere uformelt har en vane med en slags ansattestyrt fleksitid, siden du avspaserer time for time.

Du har ikke plikt til å jobbe flere timer enn det som står i din ansettelse – vanligvis 37.5 timer i uken i full stilling. Dersom de pålagte arbeidsoppgavene ikke lar seg utføre i vanlig arbeidstid, har du i utgangspunktet plikt til å ta dette opp med arbeidsgiver. Formelt er det så arbeidsgiver som må finne en løsning uten at du må jobbe mer enn vanlig arbeidsuke. Om nødvendig har sjefen rett til å pålegge deg overtidsarbeid, men da har han også plikt til å gi deg overtidsbetalt (vanligvis 50 % tillegg på lønnen). Det er ikke lov til å planlegge fast overtid, for eksempel fast to timer overtid i uken. Psykologer har tradisjonelt praktisert disse litt firkantede reglene svært fleksibelt, bare det totale antall arbeidstimer utligner seg over tid, og det er en rimelig balanse mellom fordeler og ulemper for den ansatte. Men som sagt må det være en viss balanse.